325 C-13-5

Arm.	Pres.	C.	N
189.	II	1	3.

La nona

Juguet cómich en 1 acte y en prosa

original de

los Srs

Bosch y Galceran

escrit espresament per la nena

Conchita Galceran

-1885-

MS. 613

Personas.

=

Pablito Guerrero

Cándida.

D. Pau Guerrero

D. Ignocent Guerra

Cayo.

=

Acte únich

=

La escena representa una sala despaitx d'una casa acomodada - porta al fondo, dos á la esquerra y en primer terme dreta un balcó: sobre la porta del fondo un rellotje de paret = alfombra = sillons ó butacas = taula ministre = tauleta rodona ab tapete = recado de escriurer = libres ≠ papers: un mapa gran á la paret: altre taula cuadrada al fondo dreta = llapis carbó = dos botellas d'aiguardent: una mona de pasta.

=

Escena 1ª

Cayo.- Cándida - luego D. Pau.

=

Cayo = Bé; que li dius?

Can = Que no pot sé.

Cayo = Vamos tonta, foshi un pensa-
mentot!

Can = Ja t' he dit que jo no acos-
tumo á desdirm d' una pa-
raula

Cayo = Bé, que trobas que por tí
doch poch.°

Can = Tu has de sé poch! Li cosi
en sobras

Cayo = Que doch poch cayo, muy di?

Ca = De nom di que ho eto, pero

· lo qu' es de feto....

Cayo = Ay, vatua! Dixó es insultarme!
Si ho dock desde l dia que
vareig neixe

Can = Que no trapella!

Cay = Com o' enten?

Can = Diguessio desd' el dia que
t varen bateijà

Cayo = Ay vatua! Tens raho!

Can = Y á mes, encara que ho fosis
de feto, no podria dé, per
que ja t' he dit que tinch
paraula dada.

Cayo = Mal fet: avuy dia el que té
paraula no porta cap capellà
al enterro.

Can = Que vols di?

Cuyo = Que l'ordre del dia es fé
di lo que no pensis

Con = Fuig tonto, fuig!

Cayo = Oy has de pensá, <u>vaya yo ca</u>
<u>liente</u>....

Can = Ay! Cayo! Cayo! com que est
tant llarch, ha dabé molt
llarga

Cayo = No ho creguis

Can = Que, que t'o llarch?

Cayo = Que la sépiga llarga

Can = Calla! que vé l'amo

D Pau = (sortint por la 1ª
porta esquerra.)

Cayo!

Cayo = Mona, vens?

D. Pau = Mira que tens d'anà à bus-
ca l noy dintre de un rato,
sabs?

Cayo = Molt be diu
(q)

Pau = Bó! el diablot!

D. Pau = Avuy es Pascua, y no hi ha
remey, tinch d'anà à com=
prà la mona.

Pau = (ap)
Bona mona ñs dará ell!

D. Pau = Bue hi farem! Dixis ho hem
trobat y això hi hà que
ferho. Ire palmó, are mona,
are... diables y gosta. y....

dezt té que s fill del noy gran
que di no, m̃ semble que per
mona li daria mico, y per
palmó. . . .

Can = Tant que l fà enfadà cuant
hé. . . .

D. Pau = Tue hi frazàs, es fill del gran
li doch avi, y dihuen molt
hé que ls avis don dos vega-
das pares.

Can = Jo de vosté li enviaria.

D. Pau = No, no: que vinguí, apesar de
que m̃ dona algun disgust,
per això te agudesas que m̃
distreuhen. Tu no l coneixes,
oy Cayo?

Cayo = No dempó ; com que desde
que vosté vá torná de baldas
no ha vingut cap dia....

D. Pau = Oh! es molt aixerit! guapo
com el nov gran ; es á dir,
com jo, perque l nov gran
te un defecto á ñ al nas,
es á dir, te tot el nas
de la vera mare.

Cayo = Qüot!

(af.)

Li que den aná ben carregat
ab dos nassos!

D. Pau = Pobre bàdia! En fi, no hi
pensem mes; en recordantme
d' ella ja ñ poso trist y

malhumorat

Can = Moiris que es tart ?...

D. Pau = Oy, tens zahó.

(a Cayo.)

Tú no tardis á n'al á
buscá. Jo no tardaré molt
luego soch aqui.

(se ñ va)

Escena 2ª

Dits menos D. Pau.

=

Can = Vens? Tan que din de l
noy que si es ó no es dolen
y cuant el té l devant li
can la Rata contemplantse.

Cayo = Per lo que vento, deu esser molt entremaliat.

Can = Que si ho es, diu? entre = maliat y mig. Quant el veig ja tremolo! dona mes feyna ell sol, q' un regiment de soldats de tropa.

Cayo = Ja tinch ganas de conexel

Can = Ja. T passaran desseguida; no t' arrendo la ganancia! M' sembla qu' anuy trebalaràs per tots los dias del any.

Cayo = Ay! vatua!

Can = Quant te dich jo que n' hi hai un fart!

Cayo = No veré tant com dius!

Can = Que no? Prega á Deu que n
ñ fassi cap com la que vá
fé l'any pasat.

Cayo = Donchs jo ab lo que dius, já
priso per conexel, ÿ l vaig
á buscá deseguida

Can = Ves, ves; ja m'ho dabrás di
quant fassi un quant que l
tinguis aqui.

(Cayo se n'vá per la porta
dreta.)

E
Odcena 3ª

Cándida dolo..

=

(A son temps crits y dsroll

de plats trencats per dins

y ha ven de D. Agnocent.)

Aquet pobre te gana de conexel

y jo sento que'l col·legi no siga

si San Gervasi ó á Sarriá qu'

aixis tardaria mes á veni, pero

la plasa de Sant' Ana es tant

á la vora, que luego tindrem la

muvolada; aviat, plourá, pedregará

y tronará.

(d'asenta.)

Nada, nada; descansem are que

ns haga; be prou que vindrá

la feyna! Ja tinch sort qu'

aquesta vida se m' acaba. Aviat

oure la bandida municipala, si

perque la que s' casa ab l'
alcalde es alcaldesa, y casantme
jo ab en Ximenes, es clá deré
municipala! Ay! tinch unas gana
de trobarm'hi! Encare en tind
per mitj anyet! Caramba! Y
qui ns dio messos trobaré tant
llarchs! Bothom diu mal del
matrimoni, pero veig que tothom
es casa. Que ho deurá fé? No
den sé pas tant dolent com això
(sorolls de plats y vasos
que s' trencan.)
Ola! La Virreyna ja riu! El
vehi d'agui l devant. Ja hi
som. Terremoto trenta det d'

aquesta semana

D. Jg = (Dins.)

Jg Això y això, y tot ho faré

á tr....., xixò.

Can = Aquest sí que no es estrany

que n' digun mal

D. Jg = (Dins)

Jg Després d'això, á n'á ti,

al capitá, al comandant, al

coronel, al general y á tot

l'exercit hagut y per hagé

Can = Aquest home es un mal vent.

Jruy el terremoto dura! D'aqui

sí que se n' podria fé una

comedia que n' diguessen "Los

terremotos del carré de Petrixol.

Ja parlo com una municipala.

(Desde fins y acompanyant
ab la campanota de la
porta del pis comença Pablo
com en lo dia dels Rams

Pablo = Obrin, obrin, obrin que volem
entrá

Can = Bó! Ja hi som! Ja o-ha
acabat la pau de casa
don Pau.

(Cándida ni à obri y
Pablito seguexi-txant
y cantant fins qu-e
à la porta del fo.

Escena 4ª

Pablito - Cándida y Cayo.

Pabli = Obrin que volom entrá

Cain = Ja es dins! Calli si pot!

Pabli = (cantant)

"Ja estoy en la grata
celeste mansion"

(y de repent diu.)

Y l'avi? Ahont es l'avi? Bue
no hi es l'avi?

Can = No.

Pa = (reprenantla molt sério.)

Es dit, no oenyó.

Can - Y que no es igual?

Pablo = No.

Can = (repronantlo á n'ell.)

Es dit, no oenyó

Pa = Sí no ets oenyó.

Cayo = Ze rachó! Ay vatua! Que
trempat!

Pa = Bé, miren, parlem de tot
(se n' posse un á cada
costat y pregunta
molt depressa.)
Que trigará molt l'avi? Ha
ha anat molt lluny? Que ja
ha comprat la mona? Que
trigarem gaire á dinà?

Cayo = Uy, uy, uy.

Can = Sempre te'ls budells vuyts

Pablo = No son vuyts que son nous
y els haig de fé tornar
vells.

Cayo = Ay vatua! Bé rachó!

Can = Li vuyts y nous y cartas
que no eligan.

Pa = Però que eligarian molt
rabé ab una nica de
pisco - labio!

Cayo = (Bon recordant)
¡Pisco - labio! D'això hi que
no n'tindrem, oy Càndida?

Can = Ab que s'menja?

Pa = (à Cayo.)
Pisco - labis, vuy di alguna
cosa per fer passá la gana.
(à Càndida.)
Otre, tú dirás ab que s'
menja

Ca = (deixantB)

Nº hi há un fart!

Pablo = De que nº hi há un fart? Li encara no m'has dat res.

Cayo = Bé, bé; deixin correr; y mes tres esperem que t'vengi tom diguins aquella decima de dan Pau.

Sa = No es de Sant Pau, que d del mestre!

Can = Digui de qui vulgui: ha gue vá dir á don Pau el dia del den dant

Cayo = Li gue jo encara no era ag y no vaig sentirla

Sa = No val res allá. Lo gue us dirá es un tros de vers mes

cayo. . —

Cayo = Mes que jo?

Pa = Que ñ tens res tu de cayo?

Cayo = En tinch el nom

Pa = Que ñ talós

Cayo = (ap.)

Ay, vatua! Are ñ diu talós!

Can = Digui, digui, vemyoret un

tros de vers. . . .

Pa = Li, una relació de comedie

que vaig oenti que ñ Vico

la deya

Cayo = Que diu, qu' un nico la deya

Pa = En Vico, home; un cómich.

Cayo = Ah! Bé. . . .

Pa = (escarmints.)

Bé!..

Can = Diguil, diguil! y tu calla.

(ap.)

Mentres tant no farà cap diablura.

Ba = Doncs oeyen y escolten!

Aqui es el públich.

(Es lli posa la cadira a un cantó formant fila y despres de dit lo parlament Pablito entra á la primera porta esquerra

El nen é nena que fassi aquet papé podrá dir lo vers que mes li agradi y que puga agradá al públich)

La he visto! Con tintes rojos
de rubor, mal escondido
el rostro. ¿Que te ha valido
ocultarlo de mis ojos,
si hay espejos confidentes
donde tu faz se retrata
como el cieno se delata
bajo el cristal de las fuentes!
Asi, para eterna calma,
debiera el amor tener
espejos por donde ver
el hondo perfil del alma!

. . . . . .

¡De mi luz!... Vi con espanto
á quien fué luz de mi vida!
Que hermosa estaba afligida!

dentí su anhelar y en llanto
miré romper sus pesares
tras las lunas azogadas,
cual limpias perlas cuajadas
en el fondo de los mares!
Dichas y amor de mujer
engañosas como el mar;
¡Cuanta hermosura al mirar
¡cuanto amargor al beber!
Lo que mi hija oyó á esa gente
fué por ella! Ya he podido
conocer por el silbido
¡que andaba aquí la serpiente
Oras? — Odio? — Amor? — Que es esto
Rujo ó gimo? Es sangre ó lloro
Si es infiel, ¿porqué la adoro?

¡No! me oye Dios; ¡la detesto!!
¡Ah! que de mis ojos tira
cual si la amase; lo mismo.
Vista puesta en el abismo
cuanto mas teme mas mira!
Por allí vá; el rostro yerto
que andar disimulo aviva
¡Montón de carne lasciva
sobre un espíritu muerto!
Un hombre le habla y la paro.
Le conozco! - Manotea
con furor... No! abofetea.
desde un sitio mi cara!
Julia se aleja de allí;
el tigre teniaz su huella
¡todos se fijan en ella!

¡ todos pensarán en mi !

No ya dicha ; no ya amor ;

¡ mi honra quiero, mi honra herida

Si su vida no es mi vida

ò porqué su honor es mi honor?

Can = (aplaudint)

Bravo ! bravo !

Cays = Bien ! molt bé !

Ocena 2ª

Dits menos Pablito.

=

Can = Ós un xicot de profit, si

no fos tant dolent.

Can = Y mossega l'castellà que

s'un gust.

Can = Será l'orgull dels seus papás,
di algun dia ab alguna de
las veras, no s'tira del balcó
á baix.

Cayo = . O no s'ponja com vá. fé sant
Tomás

Can = Judas, home, Judas! Es molt
tonto!

Cayo = Bé, tot comensa ab ofa ó bue
den fé alli dintre?

Can = Res de bó, ja t'ho poto pensar

Cayo = Vayam.

Can = Pobres de nosaltres!

e
O Ocena 5 2/11

Dito y Pablito.

=

(Al anar á entrar surt
Pablito ab la bata, casquet
y ollera de don Pau:
aquells quedan parats.)

Pa = Cándida, Cándida. Cándida

(tres tres veus depresa
y ab molta gravetat.)

Ja t'he cridat tres cops! Avui
qu' es Pasqua, arregla al
dengoret Pablito una mona
de tres ó cuatre sus ab
forma de tuits á la
francesa.

Can = (amantsen)

Ún rabe fregit li arreglaré
Pa = Ó
No rabes no n'hi fregeixis

que no li agradan

Cayo = (riont)

Jà, jà, jà!

Pa = I tu de que rius tanasi!

alsa fora d'aqui, depressa!

Cayo = Mirin que fà malbé la

bata del senyó, y despres--

Pa = Vesten ó 7 tiro un trasto

Cayo = (amuntse)

I ho faria!

Pa = (tirantli una cadira.)

Ja ho he fet.

Cayo = Salvem las camas.

(fuig corrents.)

Escena 7ª

Pablito sol, passeijantse molt greve.

=

Quin cervey! No sé perque
han de dir criats á n'
aquets mal criats, qu'un
al pendrels per criats, de
lo té de criar de nou!
Jem! jem! jem!
(Bransaccis repentina tira
per terra, bala, casquet
y alleras.)
Fora! fora! Que té de sé per
pat de un cervó sério!
I qu'ha de sé cansat teni
mal génit cá! no fá per
mi.
(Cantant)
"Jo sock un jove

de broma y de trueno
com n'hi hà poch:
y per xiopa..."

(Parant de repart)

Vaja! no serveixo per cantá!
Ho faig tant malament com
sé.

(ab tó dramatich.)

Ah! Ja estamos en el seno
de ca l'avi!

(natural.)

Si estàs molt bé à ca l'avi;
mes bé qu' à cal sogre tant
que la gent l'alabe!

(al públich.)

No es veritat? Que no hi

van vostes si ca l avi? Potsi
no n tenen? No? Doncs jo
lo hi explicaré lo qui es anà
si ca l avi. Figurintse vostés
que jo y com jo, creck que
mes de cuatre, estich tot l'
any tancat al col-legi, menos
las diadas que l avi m envia
à busca, perque han de sabé
que jo tinch els papàs fora.
La vida del col-legi es molt
pesada, molt carregosa; cada dia
l mateix! a las set del demati
de peus à terra; rentat, pintat
y a missa; durt de missa, repas
y xacolata. Ah! lo deck di que

si n'hi ha que no li agrada
l'xacolata, com a mi, no li hi
donan res mes; es xi di, li hi
queda l'recurs de vorers el
vas d'aigua; a clase y no
descuidarse de sapigué ha
llissó, perque allavors venan
las postres del xacolata; 7
deixan sense diná Ah! lo
que es la economia per aquet
cantó,

(indicant menjá)

l'ensenyan practicament. Li 7
vé una passió de riure, la
passió la passas tu; de rodillas
y brazos en cruz. Y que li

dick. qu̅ es una passió com la
que vaig veure à n̅ al Liceo;
no mes hi faltan lo armat ȝ
l capità manaya; els noys t̅
escapan; lo amos ȝ lo feteixam
els mestres t̅ assotan, ȳ el
director ȝ crucifica; fins que ve
l dia de resurrecció, qu̅ es el
dia que l̅ avi hé a buscarme.
Oh! hi arruj di m̅ descuido no
m̅ donan salida com si n̅
al Bon Retiro! ȳ al capdevall
perqué? perque vaig di que l̅
africa comensaba lo Pirineo!
ȳo lo vaig llegi en un diari!
Pero, en fin, m̅ han deixat

veni,, perque l Directó faria
cualsevol cosa tractantse de
don Pablo Guerrero, qu' es el
meu avi, y jo també soch
Pablo Guerrero, es à dir, Pablito,
perqué á mi m' ~~han~~ dixent
Pablito Guerrero muy servidor de
ustedes. Jo crech que á n'al
Directó li deuen fé pó lo gue-
rreros! Per aixo m'han deixat
veni. Bó, bé! diga pe l que
vulga, lo cert es que ja xoch
aqui. Oh, y lo qui es aqui ja es
altre cosa. A n'aqui, ja comenso
per no llavarme, perque no li dorma
may: á n'aqui no fan pegar, no m

jo sen de rodillas, ni de cara á
la paret, no m̃ fan fé vela ni
sobre tot no m̃ deixan sense
dinà; molt al contrari, el dinà
de ca l'avi, no té comparació, li
sempre menja com els dius que
jo vinch me sembla que tinch avi
per pocho anys. Lo hi haure d'
aconsellar que no menji tant, perque
jo ab això hi perdria avi y dia
de resurreccio. Los que m̃ sab greu,
es que à les vuy tinch de marxà
(mirant el rellotje.)
Dos cuarts de dotse. Li tinch una
rabia à n'aquet rellotje! Es
l'unich enemich que tinch à casa

l'ovi: di en bonas paraulas li
pogués dá à entendre que no arribés
á las vuyt!... Pero, cá! es tossut
com ell sol! Si no que dé que
l'avi el rá comprá á Suissa,
creuria qu'es aragonés! Calla!
Ja he trobat un medit: l'posaré
á las set. Si, però si l'poso á
las set, tenint corda, el vespre
estará á tres cuarts de quinze!
Que faré! Com ho faré! Que li
faré!... Meditemos!... Per tot te
deixo; ja 7 tinch! Li trech las
minuteras, l'has hi pinto, y....
justa la justa; á las set serán
las set, á las vuyt serán las

Set ~~y~~ sempre serán las vet.

(mirant lo rellotje.)

Si, pero com hi arribo allí dalt?

Meditemos altre cop!....

(pensant)

Terra roja descoberta!

(Fent tot quant diu.)

Vinga . la taula,... una cadira,

ja, ja ja! Vinga l llapis carlé.

(La prent de la taula es-

criptori.)

Ara Pallito, puja aqui dalt y

el que quiera que me diga

(Puja dalt la taula y fá

lo que diu.)

A las dotze la mes llarga y la

petita á · las set. Ma nay!

(contemplantho.)

Semblan llansas del reixat del pati del col·legi.

(Baixant)

Bueno; ja está feta la gracia. Molt bé! molt rabé; reparo que per rellotje presento mes disposicions que per canari.

(Sausata, contemplant lo rellotje.)

Amigo! Aquet rellotje si que corra; are matix eran dos cuarts de dotse y ja son las set! Aqui si que ú torrilla diria abraló allá de;

« Luiza detrás de la esfera
« algun espíritu yace
« que rápidamente hace
« andar los punzones rodar »

Vamos, are di que, adios, col-legi! adios clases! adios Director! Ja no ns veurem fins á las vuit d'aquet rellotje, ó que es lo mateix que di: Hasta nunca! Hasta la eternidad!! Hasta la vista Semblà que per poeta faria mes que per rellotje! Ol! y perqué no puch sé poeta yo? No anem tant clurs; el men cosi Paco, bé fá versos! Y que no 'ls fá malament! Encara m'n record d'un que n'

hi vaig aprendre de memoria,
que es de lo millo que ha fet.
"Al sol"

=

"Astro divino que en la tierra
imperais,
resplandeciente sol que me ilu-
minas,
que en el pecho, de veras,
clavas una puntiaguda espina
á mis vecinas.
Oh, tú, que en el cielo vociferas con
frases ladinas,
en este mismo momento,
me robas y me quitas la paz el
gozo, y la tranquilidad

del pensamiento!"

=

Ya no ō pot demaná mes! Vo
hi trobo mes qué á l'ultima
ratlla o'hi hà de pendre un
rocinet per poderla acabá Na-
da! nada! ja està dit, Vinch
de fó com en Paco, y aixio
tindré talent, portaré guanto groch
sombrero de copa, bastonet de moda
Y seré <u>dietemesino</u>: ñ dirán el
<u>dietemesino</u> don Pablito Guerrero.
din dinero, perque l'meu cosi no
porta mes que dos raleto à la butxa
que es l'únich que l'hi dona el
tio; pero per aixó gastaré, y tindr

ingleso comiòaires, es à di, tota la
inglaterra industrial. Sp'hi hà
una pila d'ingleso á Barcelona!
Casi, casi, la capital de Inglaterra
hauria de dé aqui! Jo ja ho
veig; com ho han de fé els que
no tenen cuartos; bé han de
buscá un modus vivendi, y per
això ningú com els ingleso
segons he llegit pe'l diario. Y
tocant á conquistas, no n' fá
pocas el cosinet! L' Adela, l'
Emilia la señorita A, la modista
B. la cotillaire C. es à dir tot
l' xicedari ab donas; ell no
mira fortunas:

"Desde la princesa real
"á la hija de un pescador,
"ha recorrido su amor
"toda la escala social."

=

Ara festeja una planxadora del veïnat Dau ré molt cómodo teni la promesa veïna! Ay are que hi penso; encara no he vist la Carmencita. Que no la conei xen vostés á la Carmencita? Que no l'han vista may per aquet balcó? Es una nena d'aqui l devant que sempre vinch festejem pe l cel-lert. Pero ey! sobretot els hi demano

que no ho diguin à n'en Paco,
al cosinet per que ell digui
part hi vull, y jo me la
necesito per mi tot sol. Ah!
deck dirlos que jo apesar de
que vinch aqui, per la mona,
no hi vinch per això, no, que
ja sock massa gran. A n'à
mi m'agradan mes las nenas
monas que las monas de
Pasqua, pero si l'avi ho arribaba
à olorá ho perderia tot; es x'di,
perderia la Carmencita mona
y la mona del avi, com vaig
perdre lo dels Reys per haber
tingut la llengua massa llarga.

Vaig à cridarla.

(anant al balcó)

No la veig! Com la faré sortir?

Li li contés: "Asómate si la ven-
tana"... pero no li vuy di allò
de cara de limon podrido"... Oi
li escribis una carta ó li fés uns
versos que farian mes efecte.
A ferho!

(vá á la tauba escriptori.)

Aqui no la veure. "No posaré
á n'aquesta tauba que vé al
frente.

(5 coloca á la tauleta
redona del centro y
vá posant tot lo que
indica.)

Vinga, tinté, papé, sobres y ploma
bom comensarem? Apayam!

(Vá encabesant las cartas
que indican y Montsant
las que no serveixen
esquinsadas per terra;
escribint.)

"Adorada prenda mia,
buenas tardes té dé Dios"

(parlant)

No, no m'agrada; això es
del romanso del soldat y
la criada....

(escribint)

Carmencita de mi vida....

(pensant)

Busquem consonant... vida.. vida..
no hi trovo mes que dida: oh!
y á dida no li vuy dá.

(escribint)

Vecina de mis entrañas....

(pensant)

Quin consonant hi há? — cas-
tanyas... cabanyas.... banyas....
Y no m' convé banyas, semblaria
l' dimoni de Pb Castoreto. Femli
una octava real? No, no; ja
s' contentará ab una de sis
cuartos.

(escribint)

Oh! Cármen, Cármen!....

(parlant)

Hi ha molt os! Fa molt gandul!

(escribint)

Ah! Carmen, oh! Carmen Car-

mencita

(parlant)

Diré que li gasto l nom.

(escribint)

Mi tierno corazon llega anhelante

hasta ti,

pues desde que te vi,

palpita, palpita y repalpita.

Vengo á ofrecerte un amor sin

cero

que ya me tiene muerto,

y te espera en el balcon del cielo.

abierto

tu fiel adorador, Pablo Guerrero

(agafa un sobre, clou la

carta y posa l'sobre enc

Aja, ja! Ja está. Ara l'sobre

No semblà que farà efecte. Ara

què li enviaré? No, lo millò serà

que li tiri desd' ~~aquí~~ aquí.

(la tira pe l balcó)

A la una, á las dos... ja li es-

Ara á desá tot això.

(ae agafar lo tinté se

li besa per sobre l tapet

Bó! Ja he fet un burgol! Di-

moni quina taca! Aquesta di

que es negra! Oh! Y l'avi

que m' mourá un vol! Potsé

ab dabó, no, no; no fés com
l'amy passat ab l'alfombra!—
Calla! potsé ab calfumant!
Li, di: vé hi zentan las rejolas!
Potsé per la cuina hi trobaré. A
ferho avans no vingan.

(agafa l tapete y se n'
vá por lo foro esquerra.)

Escena 8ª

D. Pan rb una mona de plata y
Cándida, aviat Pablito.

=

Pan = (desde dins.)

Li, demanó, di, ja ha vingut
(sortint)

D Pan =

Ahont'es? No l veig!

Can = Deuroi ser per dintre; jo l'he
deixat aqui

D. Pau = Ja deuria fé de les seves

Can = Bot contá

D Pau = (Veyent la bata à terra)
No la deuria fé, que ja l'ha
feta; mira la bata per terra

Can = (Veyent lo casquet.)

Oh! Y també l casquet.

D. Pau = (Veyent les ulleras.)
O les ulleras! Diable de xicot!

Can = Vosté no m vol creure... jo m
l'anirie à buscar may

D Pau = Bé, sempre tomcat à n'al
colegi, que vols que fasm? Bé

ª ha de diverti quant se pot veure has orellas! Jo m'n record que feya lo mateix à la seva edat

Can = (ap)

Vamos doncho, ja t'é aqui asem-blarse!

D. Pan = Ves, cridal, ves.

Can = (cridant)

Senyoret!

D. Pan = (Deixant la mona sobre de la taula.)

Aquest any, per ser l'ultim, m'ha volgut cluhi! No estarà poch content!

Can = Senyoret Pablito!

(se n' va fora esquerra.)

D. Pau = Noy!

Pablo = (desde dins.)

"Señores á que clamar

"los muertos suelen entrar

"por la pared: adelante."

(surt y se tira en brasos

de don Pau.)

Avi! Viva l'avi!

(canta l'himno de Riego)

Da Pa = Estigas, boig, estigas, que m'

farás caure la perruca!

Pa = (abrasantlo exageradament.)

"Von ano sin vente!

"Von ano sin vernos!

"Bue largo es un año!

« Que largo es el tiempo!

Ca Pau = (rient)

Je, jé, je! vaja diablot! vaja

Pa = Parlem de tot. I la...?

D. Pau = La mona vols oi? Aqui la tens.

Pabli = (arrodillantse devant de la mona.)

Oh te saludo mona del avi

D. Pau = Si, pero anans, es necessari, que jo m'enteri dels progressos que fas si n'hi al col-legiat, perque suposo, ja estaràs molt adelantat.

Pabli = Ja ho crech.

D. Pau = I ja amiràs creixent...

Pa = Si, senyó, oi; creixo molt, ho co= nech ab la roba.

D. Pau = Ol! ja ho veig: jo muy di si
creixos de talent?

Pabli = Pregunti lo que vulgui, ja
veurá com jo...

D. Pau = Bé; deixem-ho per despres: re
vina que vuy ensenyarte una
cosa que crech que t'agradará
molt.

Pabli = Una cosa! Anem donchs. Vina
mona que vuy que tu tambe
ho vegis.

(agafa la mona y se
n va detras de Don. Pau
per la 1ª porta esquerra.)

Escena 9ª

D. Ygnocent y Cayo, lo primer
ab una carta á la mà.

=

Jg = Fassi l favor de dirli que l'
espero.

Cayo = E qui li diré qu'espera?

Jg = Jo.

Cayo = Jy, vatua! y qui hes jo? vuy
dir, qui es vosté?

Jg = Un dimoni desencadenat

Cayo = Te raho

Jg = Que?

Cayo = Que te raho

Jg = Li demyó que la tinch! y la
tinch tota!

Cayo = Bon profit li fassi

Jg = La raho es b que n porta
aqui.

Cay. = (ap.)

A morzens, rahons!

Og= Aviny aqui m'han tacat lo que
jo mes m~ estimaba y...

Cayo = Oy, vatua! Bue potsé era de
vosté el tapete que hi habia á
n~ aquesta taula?

Og = Quin tapete?

Cayo = Lo qu~ he trobat á la cuina

Og = Parlo del Rouza

Cayo = Mosca! Ja veurá; li diré que
l'espera don...

Og = (Donantli una targeta.)

Donguilá aquesta targeta

Cayo = Molt bé; fassi l favor de
molestarse un moment

(indicant que s'asenti.

Jg = No vuy molestarme mes.

Cayo = Vuy di, qu̅ esperi.

Jg = No m̅ deck esperá

Cayo = Vuy di que vegui

Jg = No vuy veura.

Cayo = No n̅s entendriam. Vuy di que... fassi lo que vulga, que jo avisaré á don Pau

Jg = Corrent

Cayo = Home, corrent podria caure.

Jg = Corrent, vol di que está bé.

Cayo = Ah!

Jg = (molt sech) Equis.

Cayo = (ab) Es una malva!

(Cayo de nova per la 1ª pota
segona.)

Escena 10ª

D. Innocent sol.

=

Semba impossible! Avuy dia cadascú
y no viure tranquil, es una materia
cosa! Los casots hem d'anà tot lo
dia ab uns nells com unas taronjas
ó mes ben dit <u>à</u> <u>palo</u> <u>de</u> <u>mata</u>
per aquella plaga de Faraons tots
amans de la dona dels prójims!
Oh! ¿ure don els vells, els que
se n'han d'aquet mon, pe
que als descans faltan à tant

dagrat manament! Li, perque
segons m'ha enterat aquet que
càmbia gomas ái baix á la
porteria, el tal don Pau Guerrero
es un senyó que passa dels
sexanta! Ja li arreglaré jo l'
comptes per mes guerrero que siga!
Sexant'anys y encara té humor
de fé versos á la Cármen. A la
mera dona! Sexant'anys, y encara
te l'desvergonyiment de posá aquí.

(Llegint la carta.)

"Noi tierno corazon llega anhelante
hasta ti"

Pero, aquest'home hé debia
saberé que la Cármen era casada,

y qu' aquesta carta podria venir
á mas mano! Déu de bo, com
tants altres, á lo mes fácil es
que den ser un burro! Li,
perque l'home qu' escriu això
de----

(llegint)

"I te espera en el balcon del cielo
obert."

(parlant)

Jo li que li haig d' obrir el
cap.

Escena 11ª

Dit y D. Pau que surt ab cayo
que de n' va pel fondo.

D. Pau = (ab la targeta a la mà)

Servidor....

Jg = (ap.)

Aquet deu ser!

(alt)

Parla ab don Pau Guerrero!

D. Pau = Molt servidor.

(ap)

Fa cara de pocs amigos!

(Esta agesta escena don Pau com atónit y D Jgnocent molt conces, molt sech y fort.)

Jg = (ap)

Fa cara de senkeit!

D. Pau = Li es servit, segui.... y

Ag = No vuy deure

D. Pau = (ap)

Semblà molt atent?

Ag = (ap)

O no m'conèix, ó ho fa veure!

D. Pau = (Llegint la targeta.)

Vosté es don Jaroceut Guerra?

Jg = Sí, senyó; el veli d'aqui l'

devant

D. Pau = Ah! vosté es veli? Pequi

home

Jg = Ja estich bó

(Pausa)

D. Pau = (ap.)

Veyam que voldrá aquet

mal genit!

Jg = (ap.)

Y segueix fent el tonto!

D. Pau = (ap)

Això durarà fins demà!

(alt)

Voste ha vingut?...

Vg = A matarlo.

D. Pau = (ap y aixecantse.)

Bomba!

(alt.)

Que diu are!

Vg = Lo que ha sentit!

D. Pau = Home! permetim que ho dup-

ti.

Vg = Donchs no ho dupti, que es xixo.

D. Pau = (ap)

Bé! Aquet den teni padri y

per això vàl ab la mona.

Jg = (agafantb.)

Escolti. Jo doch casat

D. Pau = Jo me n' alegro.

Jg = Jo, no!

D. Pau = Bé, per això no rempirem

Jg = Jo doch casat y...

D. Pau = Ja ho sabia

Jg = (agafantb ab ràbia)

Vosté ho sabia!

D. Pau = Home! Li ara m' ho acaba

de di

Jg = (Deixantb.)

No fassi l tonto

D. Pau = El tonto den dé vosté!

(ap.)

Ja m' carrega!

Zg = (cridant)

No m' atipi

D. Pau = (cridant mes)

Bé! no cridi!

Zg = Pe l' set claus.....

D. Pau = Pe l' vintitres! Que s'ha pen-
sat? Que s'creu qu' aqui es
la plassa de toros? Si es que
té mal génit, penjis! qu' aqui
cada qual te l' seu.

Zg = No m' busqui l' cos!

D. Pau = No li busco res; y entenqui
que á n' aquesta casa, mi l'
amo que & sock jo, acostuma
á moure aquets escàndols.

Dg = Dixis m'agrada! veig que es
valent

D. Pau = No denyó; jo no. doch rés.

Dg = Ja ho veig que s'molt poca cosa.

D. Pau = (molt cremat)
Acabem d'un cop

Dg = Dixó muy jo; acabem.

D. Pau = Bueno, doncho, fassi l favor
de passá la porta que jo á
voste no l conech per res, y
no hi muy tractes.

Dg = Ah! ja ho veig que ab mi
no hi vol tractes, ja ho sé
que no m'coneix per res,
3 fins veig que li faig nosa

D. Pau = Si, denyó, molta.

Dg = Quin descaro!

D. Pau = Eh!

Dg = Digui; que faria vosté al
meu puesto?

D. Pau = Jo, que faria jo pregunta?

Dg = Li.

D. Pau = Home, anarmen ben depuy

Dg = Per fé l'han fet?

D. Pau = Li, demyó
destorbarlo?

Dg = Per no ~~destorbarlo~~?

D. Pau = Es cloi.

Dg = Es fosch, molt fosch! Las
veras contestacions fant,
com já he dit avans, que
tinga de matarlo

D. Pau = Pero de que s'queixa?

Jgn = Lapiga per. di no ho dap. que
ho dé tot

D Pau = Jo no dé res.

Jg = Le que l'estima

D. Pau = A n'aqui?

Jg = A la meva senyora

D Pau = Molt senyora meva.

Jg = Meva, pero Deu meva

D. Pau = Si, home, di de vosté

Jg = I dapiguent que l'estima...

D. Pau = Qui l'estima?

Jg = Qui? Vosté

D. Pau = Jo!.. jo!!.. jo!!!

Jg = Bu- ho negará?

D. Pau = Si senyó ho nego!

Jg = A aquet papé! Gaqueta for

(D. Pau queda petrificat con-
templant el papé que don Ignocant
li ensenya sense deixarlo.)

De qui es això?

D. Pau = No que dè!

Ig = Ah! Conque, no ho sab?

D. Pau = No dernyó

Ig = Miren! Confonguis... Y are
parli, contesti! Que diu are?

D. Pau = Jo que dich?

Ig = Li.

D. Pau = Que vosté está borratxo!

Ig = Això mes! Armas! Armas!

D. Pau = Porras! Porras!

Ig = Ja no puch mes! Busqui pa-
drins.

D. Pau = Bé, qu' ho diu de sério?

Jg = Li, semyó; jo dech matarlo

D. Pau = Pero, Pame de Deu!

Jg = Faio de veurem la seva

ranch

D. Pau = Pero, sant cristià!...

Jg = a las set sonc aqui ab pistola

y padrins.

D. Pau = Pero, entengui...

Jg = (Desantan.)

Busqui 'ls seus.

D. Pau = Miri que....

Jg = a las set en punt.

D. Pau = Pero....

Jg = a las set.

(se'n va)

Q

Escena 12ª

D. Pau sol.

=

(Queda alelat uns saló la que li passa ab la targeta a la mà)

Ay, ay! Si ho diu de veras aquest 'home! Si es cert qu' está comensat que jo, pobre de mi, li busco la dona, que ni tant sols conech ab tot y ser veins!

(Reflexionant)

Pau! Pau! Pau! Aquest 'home t matarà si es que tu no l matas a n' ell! Aquet bon

Ignocent... no; jo no tinch prou
d'anch preda per matá á un
ignocent donse mes ni mes;
encara que l'ignocent á n'
aqui doch jo! Ell no es mes
qu'una fiera.... una hiena....
un neron... dos nerons, per no
dir mitja dotzena. D'din busque
padrino! D'ahont l'traurè si
l's meus ja don morts! Y que
á las det tornará! No mes me
deixa temps que per pensarm'hi
si perque are no mes don dos
quarts d'una.

(Mira l'rellotje y guarda
com alelat mirantsel.)

Las set!! Las... set! Com pasan
las horas! Ja no m'en cojè confessado!
Pero, no, no pot ser! Pau! tú
no estás hó Pau! Potsé es el
rellotje l que no está hó! Ja
no sé de que me las fech;
surtim de dupte.

(Bridant)

Cayo! Cayo!

O
Escena 13ª
Dit y Cayo.
=

Cayo = Mana demyó?
D. Pau = Veyas que té aquet rellotje?
Cayo = Jone vol que tinga, vá molt....

D. Pau = Molt què?

Cayo = Molt malamant

D. Pau = D' això m' queixo. No den
tenir cozda.

Cayo = Li aquet demate m'he dat

D. Pau = Den está tocat com aquet
qu' are acaba de sorti

(Cayo ha pujat à arreglarlo.)

Cayo = Ay vatua! Si la té tota
O

D. Pau = Allavors será critat que
serán las set!

Cayo = Que d' estrany!

D. Pau = Potsé estigan enganxadas
las minuteras

Cayo = Ay, natua! Qu' es això!

D. Pau = Qué?

Cayo = Jo estom pintados

D. Pau = Pintadas?

Cayo = Com li dich; y ab corbó.

D. Pau = Com dimoni... Vamos, jo no
se ahont tinch el cap
Cayo = (ap anantsen).
Ahont voldrá tenirlo; sobre
l coll!

Escena 10a

Dit y Cándida que surt
molt depresa ab lo tapete enrotllat.

=

Can = Don Pau! Don Pau!

(D. Pau vá pasejantse
molt agitat y ella

va seguintlo fins à son.
temps.)

D. Pau = No hi sock!

Can = Ay, senyó, quina desgracia
Escolti

D. Pau = No hi sento

Can = No li deya! Mira... mira!...

D. Pau = No hi veig! Hbe perdut tot
los sentits! Ja no sock d'
aquet mon!

Can = Es que...

D. Pau = Deixeume! No sock si cas

Can = Es que l tapete....

D. Pau = Que li passa x' n'al tapete!

Can. = Que l'he trovat cremat à la
cuina.

D. Pan = Foch! fóch!

Can = Pero senyó, que te?

D. Pan = (Parantse)

Ah! es tú Cándida! Que pasa?

Con = Lo tapete cremat

D. Pan = Cremat! Jambé ho estich jo de cremat

Can = Això ho deu habé fet Lo senyoret.

D. Pan = Ah! ho ha fet en Pablito! Bé, del mal al menos. Jo creya qu' ho habia fet aquella bestiassa qu' acaba de sorte

Can = Bestiassa!

D. Pan = Si, Cándida, si. Un animal

raro en forma de vehi
d'aqui l devant.

Can = No entench!...

D. Pan = Som dos que no ho entenem,
perque jo m'trobo ab ignal
Can = (ap)
Que li den passá!

D. Pan = Vejas, vejas ahont es el noy

Can = Aqui vé

(Vejent sortir á Pablito;
se'n vá pe'l foro esquerra

Escena 15ª

Dit y Pablito.

=

Pablito = (Surt pausadament mirant
ficso la etiqueta d'una

ampolla d'aiguardent y anant á
servir á n'al tillá de front á
la taula escriptori. D Pau se
retira al fondo, per no ser vist
per Pablito fins á son temps.)
Beure. ó no beure! Eco il pro-
blema!

D. Pau = (ap)
Que voldrá dir això!

Pablito = (Llegint la etiqueta.)
"Anis catalan. "El Gallito.
Pascual y Caja - Gerona"
Vamos aquest senyós mereixan
que li donguin una creu!
Es un anis molt rebó! "El
Gallito" Se podria dir

Pablito que sonia dels meus!
Ay es molt dolç! Ja ho crech!

De Pan = (ap.)

Que dimoni dèu!

Pabli = No he vegut tres copetas que
ja 'ls dich jo qu'han fet efecte

D. Pan = (ap)

Com!

Pablit = Oh! Y apesar de que es molt
dolç, me sento aquí dins una
escalfó que....

D. Pan = (ap)

Dimonti de xicot! Lo ell
me faltaba!

Pabli = Li l'avi ho sapigués.—

D. Pan = (ap.)

Jo!

Pabli = De segú que no m voldria mes.

D. Pau = (ap.)

Això es lo que hauria de fé!

Pabli = Dre di que m trobo en disposició de contestá á totas las preguntas que m faxi; ó dino á la proba. Figuremnos que l'ampolla es l'avi, ¿y jo doch jo. a ferlo.

D. Pau = (ap.)

Veyam en que parará!

Pabli = Dre. pregunta l'avi....

D. Pau = (Dne ¡ haurá anat acostant á n'ell dia.)

Jo. aixó lo que hi aprens á n'al col-legit!

Pabli = No, denyó, no; pero ab l'alegri
de la mona....

D. Pau = De quina mona?

Pabli = De la que vosté m'ha dat.

D. Pau = De la q' has agafat ab la
botella d' aiguardent que tin
al devant, y que veig que
ni falta mes de la mitat!

Pabli = Ah! es que ø d' allò mes bó!
eregunim! Es un gallito molt
bó per fé galleto

D. Pau = Jo ti que te'l faré fé bo
diga la primera y ultima
vegada que toquis res seu
permis ho tens entes?

Pabli = Es que jo m creya....

D. Pau = Mo al cregut

Pabli = No li tornaré mes

D. Pau = Ja ho veurem

Pabli = No perdona?

D. Pau = Perdonat, pero...

Pabli = Ho? Donchs vinga el abrazo de reconciliacion!

(Abrassantlo continuament.)

D. Pau = Fuig, home, fuig.

Pabli = Von altre!

D. Pau = Vols estó quiet?

Pabli = Von altre!... un altre!... un altre!

D. Pau = Fuig que m'fas pesigollas!

Pabli = Adios pues Dup hasta la muerte.

(se n'vá comicament.)

Escena 16ª

D. Pau sol

=

Diable de criatura! Té unas agudesas capàs de fé perdre la serietat à un difunt de quinze dias! Es molt cert que fá endiablades en gran, pero sempre ó guarda la defensa per l'últim ó millò dit, una gracciositat! Moltas vegadas ñ fá sorti de casillas, y mes d'ñ cop dino que pens que ó fill del noy gran y que l noy grau també ñ habia

fet à l'alsada d'un campanà,
hi estat determinat à enviarlo
al costat dels seus pares perque
probin ells de pararlo, perque
lo que 's jo, la vritat, no m'hi
veig en cor! Pero no puch, l'estimo
molt y nada.... Vaiken! Are hi
penso! Lo que 's hi deya! Ell
ha fet que no 'm recordés mes
del dizgust qu'he tingut ab el
ximple d'aqui l devant! Sh! hi ha
dit que tornaria; pero cá! ja no
de nō den recordá, ja li den labé
passat de segui! N'obstant estem
previnguts per lo que pogués ocorrer;
encara que d'aqui à las set....

son tres cuarts d'una.... encara

tardarà à venir.

O

Escena 17ª

D. Pau. y D. Agnocent.

=

Ag = (Què entra ab una botella

d'aiguardent - pastel - carta

y pistolas.)

Ja hoch aqui

D. Pau = Com!

Ag = O millò dit, ja torno sé aqui.

D. Pau = Jo jà fà rato que hi hoch

Ag = Vosté no m'esperaba?

D. Pau = Home, la oritat, no ñi creya

que tornés tant prompte, pero

casi mi felicito de veurel aqui
altre vegada, pues mi dona
à entendre qu' haurá comprés
la meva ignocencia, y d'haurá
fet cárrech de la seva
obcecació. . . . .

Jg = La meva, qué?

D. Pau = Dixis m'ho esplica el present
ab que l veig carregat

Jg = El carregat doch jo!

D. Pau = Si, senyó, di, vosté; y lo que
vento es que hagi fet aquet
gasto per una ximpleria.

Jg = Ximpleria! Dircó meu! Es á
dir que la imperdonable falta,
encara hi anyadeix la burla?

D. Pau = Ara di que no l'entench.

Jg = No m'entent?

D. Pau = No vengó

Jg = Acabem d'una vegada

D. Pau = Com vosté vulga: acabem

Jg = Fa mitj 'hora que l'conech

y tres quarts qu'está de

mes en aquet mon.

D. Pau = Está engamyat!

Jg = Estich engamyat! Encara

confesa?

D. Pau = Si confeso ó no, no v'hi

fiqui; en qüestio de religió

cada cual fa lo que li

sembla

Jg = Basta ya!

(Ensenyantli la ampolla)

Coneix això

D. Pau = Li sonyó

Jg = Com que ho coneix?

D. Pau = Li, sonyó, si: es una ampolla

Jg = (el pastel)

I això

D. Pau = Home, això per lo que sé veu,
es un pastel, que l que l'ha
fet, deu sé un mal pastelero.

Jg = El pastelero es vosté. No l'hi
hái bastat l'ofensa que m'
ha fet ab la carta qu'he
tingut la sort de que vinguès
á caure á las meyas mans,
que encara hi tingut el

desvergonyiment d'enviá aquesta
ampolla y aquet pastel?

D. Pau = Oy quin pastel es aquet?

Jg = El que l'hi enseñyo

D. Pau = Vull di, quin enredo es el
que se m'arma?

Jg = Encara negará?

D. Pau = Nego, y renego: no, renegá
no, que s'pecat.

(D. Jgnxcent ha agafat l'ampolla que Pablito ha dexat sobre la taula y després de cotejarla ab la guell porta diu.)

Jg = Oa tinch probas; miri, veu?

(llegint)

"Amics catalans. El Gallito" No

veu bé? Son germanas

D.Pau = Me n'alegro; per molts anys

Gg = (Agafant-lo per la solapa)

Negaràs encara que aquesta

ampolla procedeix de vosté?

D.Pau = Sí, vemjó; ho nego

Gg = (Reparant ab la natilla

que porta a la solapa.)

Pero, que miro! Ay això dal

lo que-es?

D.Pau = Saber-ho no, pero m'ho penso.

Això deuhen sé particulas

de la mona que-he donat

al meu net.

Jg = No té vosté mala mona! Dixo lo qu'es, que s'ha embutat echantha de postissé al arreglá ab tan mal gust el pastel qu'enviava á la Cármen

D. Pau = Altre vegada!

Jg = Encara vol mes probas?

D. Pau = Bé, probas; de que probas? Si aixó á mi no m'proba rés

(Ignocent qu'ha cullit els papers de terra llensats á son temps per Pallito, y després d'Rabé llegit los encabesaments los hi va presentant.)

Jg = Donchs aixó li probará.

D. Jan = Que?

Dg = Aquesta encabesament de
carta que ab tan mala sort
per vostè, ha deixat per terra,
y que m̄ proba la seva rai=
xesa de modo que no admet
dupte

D. Pau = (ap)
Estaré despert!

Dg = Llegeixi

D. Pau = (llegint)
« Adorada prenda mia,
« Buenas tardes té dé Dios. »

Bó. y que?

Dg = En vol mes? Llegeixi

D. Pau = (Llegint.)

"Carnecita de mi vida"

(ap)

Com pot ser!

Jg = Encara en vol mes? Vagi llegi

D. Pau = Ja no hi veig!

Jg = Fa bé, perque aquesta es la que l compromet. Escolti.

(Llegint)

"Vecina de mis entrañas

(Parlant)

Encara en voldrá mes?

D. Pau = No deuyó; ja n tinch prou y encara m sobra.

Jg = El que sobra es un dels dos.

D. Pau = Es vosté y ja pot amarsen.

Oz = Vosté es el que hi es de mes; d'aquet fi, ja he portat armas.

=

Escena 18ª

Dit y Pablito que surt sense qu'ells se n'adonguin.

=

Pabli = Que no dinem?

D.Pau = Las armas, per res las neces=

to

Oz = Vull matarlo, vull matarlo! Lo dent?

Pabli = (ap)

Bon modo d'agafá gana

D.Pau = Això es una calumnia! un

embrollo! ¿y s'ha de buscá una

dolució.

Ag = Jo ja la tinch

D.Pau = Doncas, diguilà

Jg = Hi hà tres dolucions. Armas,

armas. armas.

Pablo = (Tira la pujat dalt la taula

dins alé lo regla á la mà.)

Si arma no tienes con que

darle muerte,

toma, ahi và ¡verdugo! mi

cuchillo.

(Tirantli el regla.)

=

Escena 19ª

Dits y Cayo pe P fondo.

=

Cayo = (sortint)

Quin escándol!

Dg = Descarat!

D. Ant = Pablito!

Cayo = Senyoret!

(Aquestos versos deuhen dirse

casi à un temps.)

Pablo = No aturarse! Ja baixo

(Se fa.)

Cayo = Que tenen?

Dg = Ré

Pablo = Que passa?

D. Ant = Molt

Dg = No haventhi jà cap dupte de

que voste ha portat aquet

regalo à casa meva ....

Cayo = Ativis di es servit; he digut
qui l'hi hà portat

Dg = Es igual; estant convensut
de que vosté ho hà enviat.

Cayo = No, senyó, no; es el empret
Sablito qui ho ha enviat

D Pau = En Sablito

Dg = Aquet nen!

D. Pau = Tu has enviat això à n'al
senyó?

Sabli = No, senyó, no; à n'al senyó
no l'hi he enviat res jo.

Dg = Oo dent? No traction de
compromatre à n'aquesta
pobre criatura

Sabli = Jo ho he enviat à la Carmen

cita, à la nena d'aquí l devant

Jg = à la meva filla!

D. Pau = Ara ho comprench tot! Com que li sach padri y avi, té l mateix nom y apellido que jo, y vosté s'ha figurat...

Jg = Ah! ja entench! Y com la meva filla es diu Cármen com ha seva mamá!.—

D. Pau = Ho ven clá don Ignocent, com l'ignocent era jo?

Jg = Es una criaturada, pero li hai l ocu descaro y jo com á pare....

Pabli = Be, no s'apuri per aixó;

tot pot arreglarse. Avi dema-
ti la má de la filla del se-
yó, que jo m casaré quant
vulguin, y aixis tot quedará
arreglat.

(Tot això ho ha dit ab
tó molt grave y cómich)

D. Pan = Calla, boig, calla!

Oj = Bé té prou pit!

Oj = Ay vatua! que s valent!

Bayo = =

Escena ultima.

Dits y Cándida

=

Can = (surtint)

Don Pan, quant vulgui el

dinoi es à taula.

Pabli = Gracias à Deu!

D. Pau = Si vol, no 5 noqui, dinarèi ab nosaltres

Jg = No, moltas gracias

(fent ademant de marxa)

D Pau = No passi cumplimentos

Pabli = (Interceptantli el pas.)

Vosté no surt d'aqui, <u>fuego del porvenir</u>. Vull que tasti l pastel 3 l'amis del "<u>Gallito</u>" qu'he enviat à la dena noya, que li dich qu'es de número hit, 3 à las postres, ja veurá qui ns brindis 3 quina bulla!

Jg = Accepto doncho

D. Pau = Li, home, aixis obvidarem
el disgust que nō ha donat
xquet ab la mona de Pas-
qua y la semi-mona qu
ha agafat

Pabli = Vaja en marxa
(adelantantse al prosceni)

D. Pau = (Detenintlo.)
Aonte vas are?

Pabli = Calli, home; com mes
derem, mes riurem.
(al pitlich)
No diguin que res de lo dona:
vinguin à tastá l "Gallito"
que m' ha dat tan bona estona

Avuy convida en Pablito
á que probin tots "La mona"

Trou.

/10063899984